

Маріупольський державний університет

ПРОГРОМАДСЬКИЙ ВЕКТОР УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ У ВИКЛИКАХ СЬОГОДЕННЯ

**Збірник матеріалів
Міжнародної науково-практичної
конференції**

Київ - 2025

Прогромадський вектор університетської освіти у викликах сьогодення: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції, 24 квітня 2025 року / за заг. ред. О.А.Голюк. Маріуполь: МДУ, 2025. 401 с.

Редакційна колегія:

Блашкова О.М., кандидат педагогічних наук, в.о. завідувача кафедри практичної психології Маріупольського державного університету

Голюк О.А., кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри педагогіки та освіти Маріупольського державного університету

Грошовенко О.П., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та освіти Маріупольського державного університету

Деснова І.С., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри практичної психології Маріупольського державного університету

Задорожна-Княгницька Л.В., доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки та освіти, декан психолого-педагогічного факультету Маріупольського державного університету

Крутій К.Л., доктор педагогічних наук, професор кафедри дошкільної освіти Маріупольського державного університету

Мірошніченко В.М., доктор наук з фізичного виховання та спорту, доцент кафедри педагогіки та освіти Маріупольського державного університету

Поповська О.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри дошкільної освіти Маріупольського державного університету

Присяжнюк Л.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та освіти Маріупольського державного університету

Хаджинова І.В., старший викладач кафедри педагогіки та освіти Маріупольського державного університету

Рекомендовано до друку Вченою радою психолого-педагогічного факультету
Маріупольського державного університету
(протокол № 9 від 16 травня 2025 року)

Статті публікуються в авторській редакції

Приймак С. Г.,

доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри педагогіки та освіти,
Маріупольський державний університет, м. Київ

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

У сучасних умовах трансформації освіти питання збереження і зміцнення здоров'я учнівської та студентської молоді набуває особливої актуальності. Здоров'язбережувальна компетентність розглядається як один із ключових компонентів професійної підготовки здобувачів освіти. Її формування потребує впровадження ефективних педагогічних технологій, орієнтованих на збереження, розвиток і підтримку фізичного, психічного та соціального здоров'я [2, с. 38].

Однією з пріоритетних задач сучасної педагогіки є впровадження здоров'язбережувальних технологій у навчальний процес. До таких технологій належать [1, с. 65]:

інтерактивні методи навчання, що стимулюють активну участь студентів у пізнавальному процесі та сприяють формуванню навичок саморегуляції, командної роботи та відповідального ставлення до власного здоров'я;

проектна діяльність, яка дає можливість залучати студентів до аналізу проблем здоров'я, пошуку шляхів їх вирішення та реалізації власних ідей щодо збереження здоров'я в освітньому середовищі;

технології навчання на засадах гуманної педагогіки, які передбачають індивідуальний підхід до здобувача освіти, врахування його потреб, емоційного стану та психофізичних особливостей;

інформаційно-комунікаційні технології, що створюють додаткові можливості для поширення знань про здоровий спосіб життя через мультимедійні засоби, онлайн-курси, мобільні додатки тощо;

фізкультурно-оздоровчі технології, які включають різноманітні форми фізичної активності, спрямовані на підвищення фізичної підготовленості, працездатності та загального стану здоров'я;

формування здоров'язбережувальної компетентності відбувається ефективніше за умов інтеграції цих технологій у всі компоненти освітнього процесу: від змісту навчальних дисциплін до організації позааудиторної діяльності. Особлива роль у цьому належить викладачам, які мають виступати прикладом здорового способу життя та створювати підтримувальне середовище в закладі освіти.

Формування здоров'язбережувальної компетентності здобувачів освіти є важливою умовою підготовки сучасного фахівця. Реалізація цього завдання потребує системного підходу до впровадження педагогічних технологій, орієнтованих на здоров'я. Така діяльність повинна стати складовою частиною стратегії розвитку закладу освіти та професійної діяльності кожного педагога [3, с. 86].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бех І.Д. Виховання особистості: У 2 кн. Кн. 1. Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади. Київ: Либідь, 2003, 280 с.
2. Онищенко Н.П. Інноваційні педагогічні технології в системі професійної підготовки майбутніх учителів [Електронний ресурс]. Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки. 2012. № 22(6). С. 36-44.
3. Сластегін І.А. Здоров'язбережувальні освітні технології: сутність і напрями реалізації. *Освіта і управління*. 2019. Т. 22, №1. С. 84-89.

Рожко С.В.,
здобувач вищої освіти,
Маріупольський державний університет
Науковий керівник: Поповська О.А., к. пед. наук,
доцент кафедри дошкільної освіти,
Маріупольський державний університет

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ МОТИВАЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ ДО ФІЗИЧНОЇ АКТИВНОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сьогодні, в умовах зростання інформаційного навантаження, зниження природної рухової активності та змін у стилі життя дітей, питання формування стійкого інтересу до фізичних вправ набуває особливої актуальності. Саме в дошкільному віці закладаються основи ставлення до рухової діяльності, формується тілесна свідомість і ціннісне ставлення до здоров'я як ресурсу. Проте ефективність цього процесу залежить не лише від кількості занять, а від того, наскільки змістовно, усвідомлено та емоційно насичено організований сам процес фізичного виховання.

Використання інтерактивних технологій у фізичному вихованні дітей старшого дошкільного віку не обов'язково передбачає наявність складного або дорогого обладнання – важливішим є сам принцип взаємодії дитини з інформацією через рух, гру, дослідницький інтерес та миттєвий результат. У контексті сучасної дошкільної освіти, де матеріальна база часто обмежена, вихователю варто звернути увагу на варіативні рішення з доступних підручних матеріалів: аркуші паперу, крейда, стрічки, кольоровий скотч, кришки від пляшок, пластикові кришечки – усе це може стати основою для створення повноцінного інтерактивного середовища. Наприклад, проста «інтерактивна доріжка», викладена на підлозі з паперових кружечків з цифрами, кольорами або геометричними формами, дозволяє організовувати стрибкові вправи за командами вихователя («стрибни на трикутник», «доторкнись до синього»), тим самим одночасно активізуючи і рухову, і пізнавальну сфери. Аналогічно, картки на стінах із зображеннями предметів, букв чи тварин можна використати для «реактивної гри»: діти мають швидко відреагувати на команду (наприклад, «знайди, де слон» або «доторкнись до літери М»), що розвиває зорову увагу, швидкість реакції та орієнтацію в просторі. Особливість цього методу – не в самих